

i, at de ikke holde Stik den Dag i Dag; det kan der være nogen Undskyldning for. Men, som sagt, det er ikke rart at se paa den Slags Ting, og jeg kan slutte mig til den ærede foregaaende Talers Ønske om, at vi maa helst stile efter at undgaa dette saa meget som muligt. For øvrigt skønner jeg ikke rettere end, at vi ere nødte til at stemme for Forslaget, som det foreligger.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal gerne erkende overfor de to ærede Medlemmer, som have talt, at det er overordentlig beklageligt, at det viser sig nødvendigt at gaa til en saa stor Efterbevilling som den her foreslaaede. Det er muligt, at det ogsaa for en ikke ringe Del har sin Grund i, at de Beregninger, der i sin Tid have ligget til Grund for Overslaget med Hensyn til Københavns Personbanegaard, ikke have været tilstrækkelig grundigt og nøjagtigt udførte, hvad Centralværkstederne angaar. Det ligger jo langt forud for min Tid, saa jeg har ikke i den Grad kunnet gaa i Enkeltheder med det, som ellers kunde have været Tilfældet. Kendsgerningen er desværre den, at vi skulle ud med noget over $\frac{1}{2}$ Million Kr. mere end beregnet. I øvrigt har jeg al Grund til at være tilfreds med, at man saa velvilligt har erkendt Nødvendigheden af at gaa med til Forslaget, og jeg takker for Udsigten til at kunne faa det gennemført. Jeg vil derhos gerne udtale, at jeg, saa vidt det staar til mig, skal bidrage mit til, at man ikke uden tvungende Nødvendighed skal blive nødte til at gaa til Rigsdagen med saadanne Efterbevillinger, men at det Arbejde, der bliver gjort til Planlæggelse og Undersøgelse af de Arbejder, som der skal bevilges Penge til, bliver gjort med en saadan Grundighed, at det virkelig er muligt at holde sig til de Bevillinger, Rigsdagen stiller til Raadighed.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Vordingborg.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2185—86).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (*Svend Høgsbro*): Jeg tillader mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Trods den Udvidelse, som vore Stats-Sindssygeanstalter i de senere Aar have modtaget, er der jo stadig en stærk Pladsmangel til Stede. Befolkningen Landet over lider af Mangel paa Plads til at anbringe de sindssyge, som det volder megen Ulempe og Bekostning at have hjemme. Nu er jeg ganske vist ikke af den Mening, som maaske næres fra enkelte andre Sider, at det skulde være Statens Pligt at afhjælpe al denne Mangel, jeg mener, at ogsaa Kommunerne i saa Henseende bør tage deres Del af Besværet bort fra de private. Men selvfølgelig er jeg ikke blind for, at til en vis Grad bør ogsaa Staten hjælpe med der. Det er et Skridt i den Retning, som tilsigtes gjort ved det foreliggende Lovforslag. Under Behandlingen i Folketinget er det kun undergaaet den Forandring, at Antallet af de Pladser, Udvidelsen skulde skaffe, er sat op fra 56 til 68 à 70. Man var i Folketinget betænkelig ved den store Udgift, der var paaregnet til Tilvejebringelse af de oprindelig foreslaaede 56 Pladser. Jeg lod derfor foretage en fornyet Undersøgelse, som bragte det Resultat, at man enten kunde nedsætte det oprindelig foreslaaede Beløb fra 294,000 Kr. til 250,000 Kr. og for dette Beløb faa de oprindelig foreslaaede 56 Pladser, eller man kunde for det oprindelig foreslaaede Beløb uden Nedsættelse faa 12 à 14 Pladser mere. Jeg var under Hensyn til den nys omtalte store Trang i Befolkningen til flere Pladser ganske klar over, at det var det sidste Alternativ, der burde vælges. Heri har Folketinget fra alle Sider været enigt med mig, og Lovforslaget er derfor i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, blevet vedtaget enstemmigt i det andet Ting. Jeg haaber at turde gøre Regning paa en lignende Velvillie for Forslaget ogsaa i dette Ting.

Goos: Jeg tillader mig at anbefale dette Forslag til Tingets Vedtagelse. Det er jo, som den højtærede Minister nu fremhævede, en utvivlsom Kendsgerning, at der er en stor og paatrængende Pladsmangel paa Sindssygeanstalterne. Man kan tænke sig den afhjulpne paa en af to Maader, nemlig enten ved Udvidelse af de bestaaende Anstalter eller ved at bygge en ny Anstalt. Det virkelige Forhold er det, at man snart har udnyttet til det yderste